

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחזרי ראותי
את פניך כי עודך זוי ויאמר יוסף אל אחזי ואני
בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחזי
בית אבי אשר בארץ כנען הוא אני והאנשים רעי
צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ונקרם וכל אשר
להם הביאו והיה כי יקרא להם פרעה ואמר מה
מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעוריו
ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור השבו בארץ
גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויבא יוסף ויגד
לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ונקרם וכל אשר
להם הוא בארץ כנען והם בארץ גשן ומקנה
אחיו לקחו חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה ויאמר
פרעה אל אחזי מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה
רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו
אל פרעה כגור בארץ נאנו כי אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען ועדת
ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף
לאמר אביך ואחזיך הוא אביך ארץ מצרים לפניך
הוא במיטת הארץ הושב את אביך ואת אחזיך
ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש גם אנשי חיל
ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את
יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את
פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיבו
את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם ויברך יעקב
את פרעה ויבא מלפני פרעה ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטת
הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לזהם
לפני הטף ולזהם אין בכל הארץ כי כבוד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
ויבקט יוסף את כל הכסף הצומצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שוברים ויבא יוסף
את הכסף ביתה פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הנה לנו לזהם ולמה גמות נגדך כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
אם אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן
להם יוסף לזהם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים וינהלם בלזהם בכל מקניהם בשנה
ההוא ויתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית